

Наталья Бошин

**Singurătatea
ca în pustiu –
одинокство,
как в пустыне**

Наталья Бошин

**Singurătatea ca în pustiu –
одинокчество, как в пустыне**

«Издательские решения»

Бошин Н. Е.

Singurătatea ca în pustiu – одиночество, как в пустыне /
Н. Е. Бошин — «Издательские решения»,

ISBN 978-5-44-906808-8

Данные стихи были написаны мной в 13—14 лет, они рассказывают об одиночестве души и надежде на светлый день и, конечно, о любви.

ISBN 978-5-44-906808-8

© Бошин Н. Е.
© Издательские решения

Singurătatea ca în pustiu – ОДИНОЧЕСТВО, КАК В ПУСТЫНЕ

Наталья Евгеньевна Бошин

© Наталья Евгеньевна Бошин, 2018

ISBN 978-5-4490-6808-8

Создано в интеллектуальной издательской системе Ridero

Singurătatea ca în pustiu

Printre flori, dintre câmpie
Fără nimeni și nimic
E ca – n pustiu, nimic încântător
Și doar pe cer ceva apare
Un sunet lung, de pasăre vioaie
Dar, curînd și ea dispăre,
Nici o umră nu se vede
Nici un pas nu se aude
Florile dispar și ele
Rămîne doar covor de frunze
Rămîn doar eu și gîndul meu
Fără nimeni și nimic
Singurătatea doar șoptește
Un lucru foarte evident
«Tu ești singură acum»
Și se simte așa de bine
Briza toamnei aurite
Ce alintă printre ramuri
Și se întoarce înapoi
Nici o vorbă nu se aude
Cin totuși să vorbească?
Căci sunt o floare în câmpie
Și petalele îmi zboară
Cu frunzele de plop și de arțar
Poate voi trăi la anul, voi fi alta
Dar tot voi fi eu
Singură în pustietate
De acum se vede luna
Iar în stele vezi toate dorințele de pe lume
Și ți rămîne doar să sper
Că în viață vei afla ce nu sa aflat acum
06.09.2007

Lumina între nori
Trecuse gîndul, nimeni n – o să – l amintescă
Vîntul zboară, cu un vis de la copil

Frunze cad, ca picătura din cer
Iar culorile se întunecă
Dansînd frunzele cad
Purtîndu – se de vînt
Nimic nu mai rămîne
Zile trecătoare, nopți întunecate
Visul se întoarce la vechii să – i stăpîni
Și copilăria trece cu o briză printre ramuri
Și apare o lumină care este amintirea.
14.09.2007

Visul
Păstrarea amintirii de o singură visare
Nu apare nici o întîmplare
O plutire fără sens
Fără fapte, fără vorbe
Cu o liniște ciudată
Se strecoară printre ramuri
Și șoptește niște vorbe
Un cuvînt de o secundă
Aduce doar o povestire
Auzită de la brazi
De la nori cunoaște timpul
Și apare el atunci când este o vorbă bună
16.09.2007

Anotimpul
Ceva răsună, din departe
Sunetul melodios, e bătaia aripilor
Iar se simte bine briza după calea lor
Se aude cum frunze cad, aurii și galbene
Se adună norii
Nu nu le stă în cale
Iar iepurele negru acum devine alb
Și vulpoaica leneșă sforăie în groapă

Конец ознакомительного фрагмента.

Текст предоставлен ООО «ЛитРес».

Прочитайте эту книгу целиком, [купив полную легальную версию](#) на ЛитРес.

Безопасно оплатить книгу можно банковской картой Visa, MasterCard, Maestro, со счета мобильного телефона, с платежного терминала, в салоне МТС или Связной, через PayPal, WebMoney, Яндекс.Деньги, QIWI Кошелек, бонусными картами или другим удобным Вам способом.